

<https://pixabay.com/pl/balony-wiosna-charakter-dzieci%2099cy/>

PRZEDSZKOLNY ŚWIAT

**SAMORZĄDOWE PRZEDSZKOLE NR 177 W KRAKOWIE
NR 2/2018/2019**

Opieka merytoryczna: dyr. Elżbieta Piwowarczyk

Zespół redakcyjny:

Redaktor naczelny: mgr Karolina Guzik

KOORDYNACJA WZROKOWO — RUCHOWA

Koordynacja wzrokowo-ruchowa jest to umiejętność koordynacji ruchów całego ciała, bądź jego części z ruchami gałek ocznych.

Zaburzona koordynacja wzrokowo-ruchowa u dzieci w wieku przedszkolnym objawia się małą precyzją ruchów i trudnościami w wykonywaniu prostych zadań.

Dzieci te nieprawidłowo trzymają ołówki, niechętnie rysują, często nie kończą swoich prac. Ich rysunki charakteryzują się uproszczoną formą i niskim poziomem graficznym. Prace robią wrażenie niedbale wykonanych. Budowle z klocków wykonane przez te dzieci łatwo się rozpadają z powodu wadliwej konstrukcji, dlatego dzieci te niechętnie budują z klocków. Często psują i niszczą zabawki lub przedmioty codziennego użytku. Podczas zajęć plastycznych niezręcznie wycinają, szarpią papier. Nadmierne napięcie mięśniowe powoduje zbyt silny nacisk ołówka lub łamanie kredek.

W tym numerze:

KOORDYNACJA WZROKOWO — RUCHOWA **1**

CO UMIEĆ PRZEDSZKOLAK? - TEST **3**

KĄCIK TĘGIEJ GŁÓWKI **5**

W CYKLU: MAMO, TATO POBAW SIĘ ZE MNĄ **12**

Jednym z wielu czynników warunkującym powodzenia szkolne dziecka jest jego dojrzałość w momencie rozpoczęcia nauki. Niedostateczne przygotowanie dzieci do szkoły powoduje w konsekwencji trudności i niepowodzenia szkolne. Sprawność manualna, synteza i analiza wzrokowa są to umiejętności niezmiernie potrzebne w toku wykonywania przez dziecko różnorodnych czynności, szczególnie w czasie nauki pisania gdyż w procesie pisania zaangażowane są spostrzeżenia wzrokowe i kinestetyczno-ruchowe dziecka. Dzieci o niskim poziomie koordynacji wzrokowo-ruchowej mają trudności w poprawnym pisaniu. Poza tym dzieci te popełniają inne charakterystyczne błędy takie jak: opuszczanie drobnych elementów graficznych, znaków interpunkcyjnych, a także niewłaściwe umieszczenie wyrazów w liniaturze. W wyższych klasach uczniowie posiadający zaburzoną koordynację wzrokowo-ruchową popełniają również błędy ortograficzne. W późniejszych latach nauki szkolnej dzieci te natrafiają na duże trudności w nauce np. geografii i geometrii.

Koordinacja wzrokowo-ruchowa nie jest umiejętnością wrodzoną. Rozwija się i doskonali poprzez systematyczne ćwiczenia. Uwzględniając to stwierdzenie chciałabym zasugerować rodzicom główne zasady postępowania motywujące dziecko do podejmowania

systematycznych ćwiczeń.

Zabawy rozwijające sprawność manualną i koordynację wzrokowo-ruchową:

- podrzucanie, rzucanie do celu i chwytywanie piłeczki, woreczka, małych i większych obręczy, żonglowanie-konkursy,
- ugniatanie jedną ręką kulek z papieru, tworzenie kompozycji przestrzennych,
- przewlekanie wg wzoru kolorowego sznurka w podziurawionej tekturce (szycie bez igły),
- nawlekanie koralików, wiązanie i rozwiązywanie supełków-tworzenie "biżuterii",
- wyginanie drucików, tworzenie "rzeźb",
- szycie i wyszywanie prostych wzorów,
- wydzieranie, wycinanie (dowolne, wg wzoru, wzdłuż perforacji...),
- modelowanie z plasteliny, gliny, modeliny, gipsu, wosku, mas ciastowatych (organizacja wystawy młodego artysty!),
- układanie wzorów na płaszczyznach pokrytych klejem z drobnych elementów (kamyczki, fasola, patyczki...),
- ćwiczenia rozluźniające np. "spacerowanie" paluszkami, wystukiwanie palcami lub dłońią po stole rytmów, zaciskanie i rozwieranie dłoni "na czas",
- rysowanie i malowanie-początkowo dziecko po-

winno malować na dużych powierzchniach, należy zwracać uwagę na sposób trzymania przyborów, używanie różnych narzędzi (pędzle, kreda, węgiel, kredki świecowe, mazaki.) kalkowanie, pogrubianie linii rysunków, rysowanie kolorowymi przyborami szlaków litero podobnych i wzorów z elementami liter, rysowanie na siatce kratkowej i w liniach, układanie historyjek obrazkowych.

Zanim zaczniesz ćwiczyć pamiętaj:

- stosowane ćwiczenia muszą być różnorodne i urozmaicone,
- żadne ćwiczenie nie powinno trwać dłużej niż 10 minut,
- ćwiczenie należy przerwać w momencie, gdy dziecko jest zmęczone, grymasi,
- w razie trudności dziecku należy pomóc w wykonaniu ćwiczenia,
- zawsze należy ćwiczenia doprowadzać do końca.

Bibliografia:

Dąbrowska E., Naturalna stymulacja koordynacji wzrokowo-ruchowej jako warunek dobrego przygotowania dzieci do nauki pisania i czytania, „Wychowanie Przedszkolne”;
Spionek H., „Zaburzenia psychoruchowego rozwoju dziecka”, Warszawa 1965.

Co powinien umieć przedszkolak? - test

Kiedy malec powinien zacząć posługiwać się nożem i widelcem? Czy to źle, jeśli w jakiejś dziedzinie jest daleko w tyle za rówieśnikami?

Niełatwo jednoznacznie określić, że „trzylatek powinien to, a czterolatek tamto”.

Po pierwsze każde dziecko rozwija się w swoim tempie. Po drugie testy i tabele rozwojowe różnią się między sobą w szczegółach, trzeba więc traktować je z ostrożnością.

To nie jest źle, gdy maluch czegoś nie robi. Po prostu warto się jemu przyjrzeć, by wiedzieć, z czym radzi sobie świetnie, a w czym warto mu pomóc. Trzeba przy tym pamiętać, że malec nie nauczy się niczego, np. posługiwania się sztućcami, „sam z siebie” – zdobędzie tę umiejętność, jeśli będzie miał okazję i czas na ćwiczenia. Bardzo pomocna jest lista pytań sformułowanych na podstawie tabeli umiejętności i zachowań zawartej w książce „Techniki nauczania dla rodziców i profesjonalistów” E. Schoplera, R. J. Reichlera i M. Lansing. Odpowiadając na każde z nich, wybierz jedną z trzech możliwości:

A - Tak, robi to.

B - Robi to z pomocą, próbuje.

C - Nie robi tego.

Test znajduje się na kolejnej stronie.

ROZWIĄZANIE

Większość odpowiedzi A: oznacza, że twoje dziecko rozwija się harmonijnie i odpowiednio do wieku.

Większość odpowiedzi B: możliwe, że przewidziane dla tego wieku umiejętności maluch mógłby już wykonywać. Zatrósz się o to, by miał okazję do większej ilości ćwiczeń. Pokaż mu, jak coś zrobić, pomagaj, ale staraj się, by robił to samodzielnie.

Większość odpowiedzi C: ten wynik może świadczyć o tym, że smyk potrzebuje pomocy. – Czasem rozwój malca jest nieharmonijny, np. dobrze radzi sobie w jednej sferze (szybko zapamiętuje, ale źle rysuje) – mówi Anna Marczeńska-Stręk, psycholog. Trzeba cieszyć się tym, co maluch potrafi, ale warto zainteresować się także dziedziną, z którą ma problemy (człowiekowi potrzebna jest sprawność we wszystkich sferach życia). Im wcześniej zaczniesz pracować nad tym, co sprawia kłopot, tym większa jest szansa, że dogoni rówieśników. Wyraźne dysharmonie w rozwoju (sześciolatek osiągnął sprawność fizyczną tylko czterolatek) skonsultuj z psychologiem.

Autor: Beata Turska

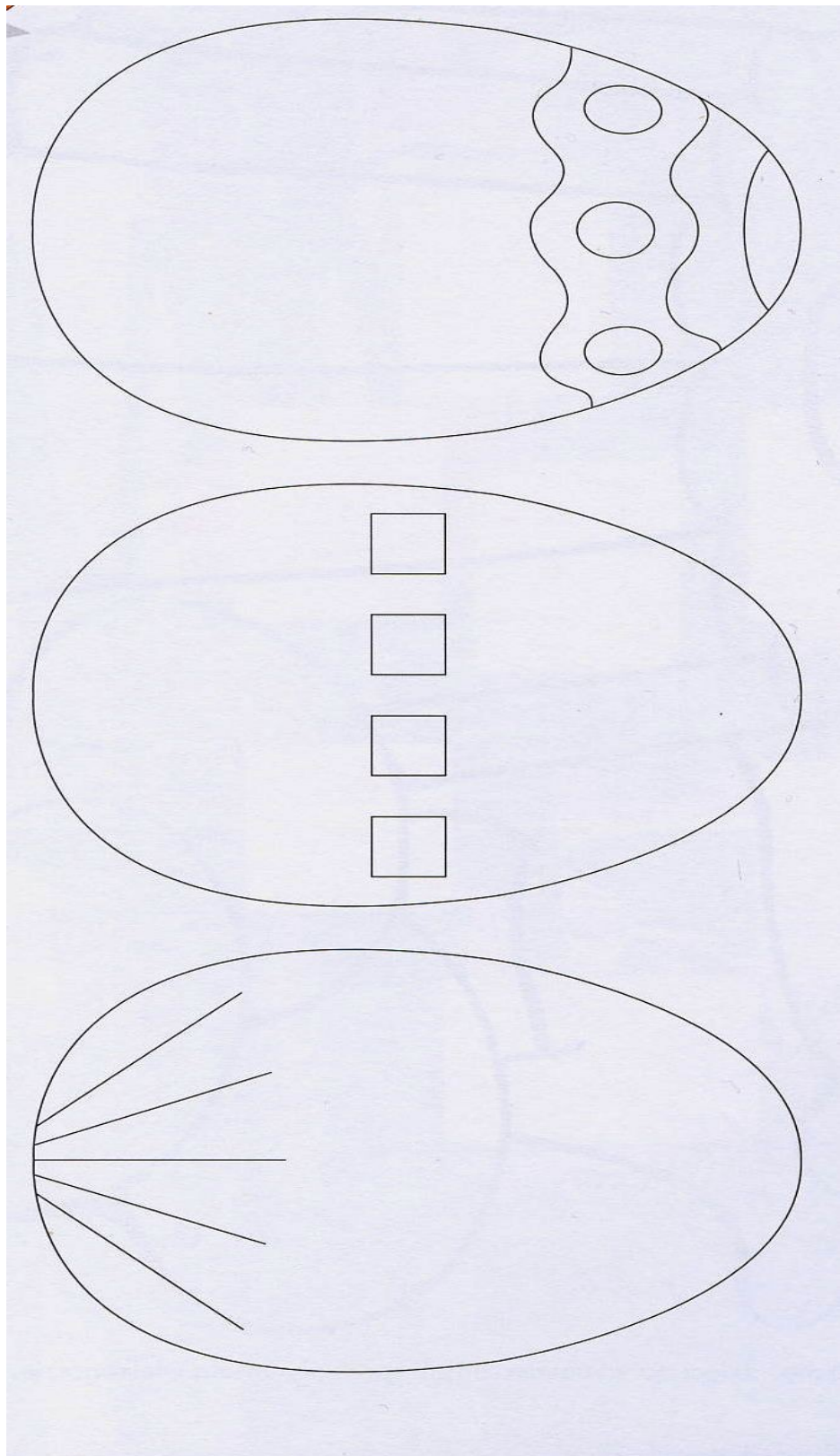
Konsultacja: Anna Marczeńska-Stręk, psycholog, Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna nr 5 we Wrocławiu.

Źródło: babyonline.pl

3–4 latek	4–5 latek	5–6 latek
SPRAWNOŚĆ RUCHOWA		
Czy łapie piłkę i odrzuca ją? A B C Schodzi ze schodów, stawiając nogi naprzemiennie? A B C Stoi przez chwilę na jednej nodze? A B C Umie na niej podskoczyć? A B C Huśta się na huśtawce? A B C	Utrzymuje równowagę, chodząc po krawężniku lub belce na placu zabaw? A B C Wykonuje pięć podskoków jeden po drugim? A B C Wspina się na drabinki? A B C	Skacze przez linkę? A B C Biega na palcach? A B C Jeździ na rowerze z dodatkowymi kółkami? A B C Uderza piłkę pałąką, kijkiem? Kozłuje dużą piłką? A B C
SPRAWNOŚĆ MANUALNA I KOORDYNACJA WZROKOWO-RUCHOWA		
Potrafi utrzymać kredkę i bazgrać nią? A B C Obrysowuje kształty kilkoma pociągnięciami kredki? A B C Ustawia wieżę z kilku klocków? A B C Nawleka duże korale na sznurowadło? A B C Rysuje koło? A B C	Rysuje proste obrazki? A B C Potrafi przykręcić nakrętkę do śrubki? A B C Robi budowle z klocków? A B C Składa papier na pół i jeszcze raz na pół? A B C Rozpoznaje przedmioty dotykiem (np. ukryte w woreczku)? A B C Wycina proste kształty? A B C	Wycina dość dokładnie i precyzyjnie obrazki? A B C Uderza w gwóźdź młotkiem? A B C W jego rysunkach jest coraz więcej dopracowanych detali? A B C
CZYNNOŚCI POZNAWCZE		
Wie, do czego służą przedmioty codziennego użytku? A B C Rozróżnia kształty, kolory, struktury, smaki i segreguje wg nich przedmioty? A B C Rozumie stopniowanie przymiotników (najbliższy, największy)? A B C Rozróżnia płeć i rolę poszczególnych osób w rodzinie? A B C Rozumie i używa czasu teraźniejszego i przeszłego? A B C	Zna swój wiek i adres? A B C Umie nazwać podstawowe kolory? A B C Łączy nazwę z kolorem? A B C Rozumie analogie („Kapelusz jest na głowę, jak but na nogę”)? A B C Dostrzega błędy na rysunku (np. but na ramieniu postaci)? A B C Pamięta zbiór trzech przedmiotów i zauważa, którego brakuje? A B C Odróżnia płeć? A B C	Rozumie sens czynności? A B C Zna nazwisko i zawód rodziców? A B C Rozumie reguły prostej gry i potrafi ich przestrzegać? A B C Liczy słownie do 20? A B C Dodaje i odejmuje do trzech? A B C Potrafi rozwiązywać zagadki? A B C Odróżnia lewą stronę ciała od prawej? A B C
SAMODZIELNOŚĆ		
Samodzielnie pije i nalewa z dzbanka? A B C Smaruje chleb nożem? A B C Chodzi sam do WC? A B C Myje zęby pod nadzorem opiekuna? A B C Samodzielnie się kąpie (pod nadzorem) i wyciera? A B C Ubiera i rozbiera się sam? A B C	Sprawnie posługuje się sztucami? A B C Jest całkowicie samodzielny w toalecie? A B C Myje się, szczotkuje zęby (bez nadzoru)? A B C Próbuje wytrzeć nos? A B C Pomaga w domowych pracach (na polecenie)? A B C	Kiedy odbiera telefon, przekazuje wiadomości? A B C Gra w proste gry planszowe? A B C Szczotkuje i czesze włosy? A B C Troszczy się o to, jak wygląda? A B C Wie, jak bezpiecznie przechodzić przez jezdnię? A B C
ROZUMIENIE MOWY I MOWA CZYNNA		
Rozumie słowa oznaczające kolor? A B C Słucha opowiadań? A B C Wykonuje nawet złożone polecenia? A B C Ma już dość duży zasób słów i ciągle go wzbogaca? A B C	Rozumie pojęcia „obok, pomiędzy, nad”? A B C Używa zdań złożonych? A B C Rozróżnia znaczenie stwierdzenia „jeżeli”? A B C Rozumie stronę bierną („Pies został uderzony piłką”)? A B C	Pyta o znaczenie słów abstrakcyjnych („Co to jest miłość?”)? A B C Poprawnie używa czasu przyszłego i przeszłego? A B C Mówi płynnie i poprawnie? A B C Prawidłowo używa słów wczoraj i jutro? A B C

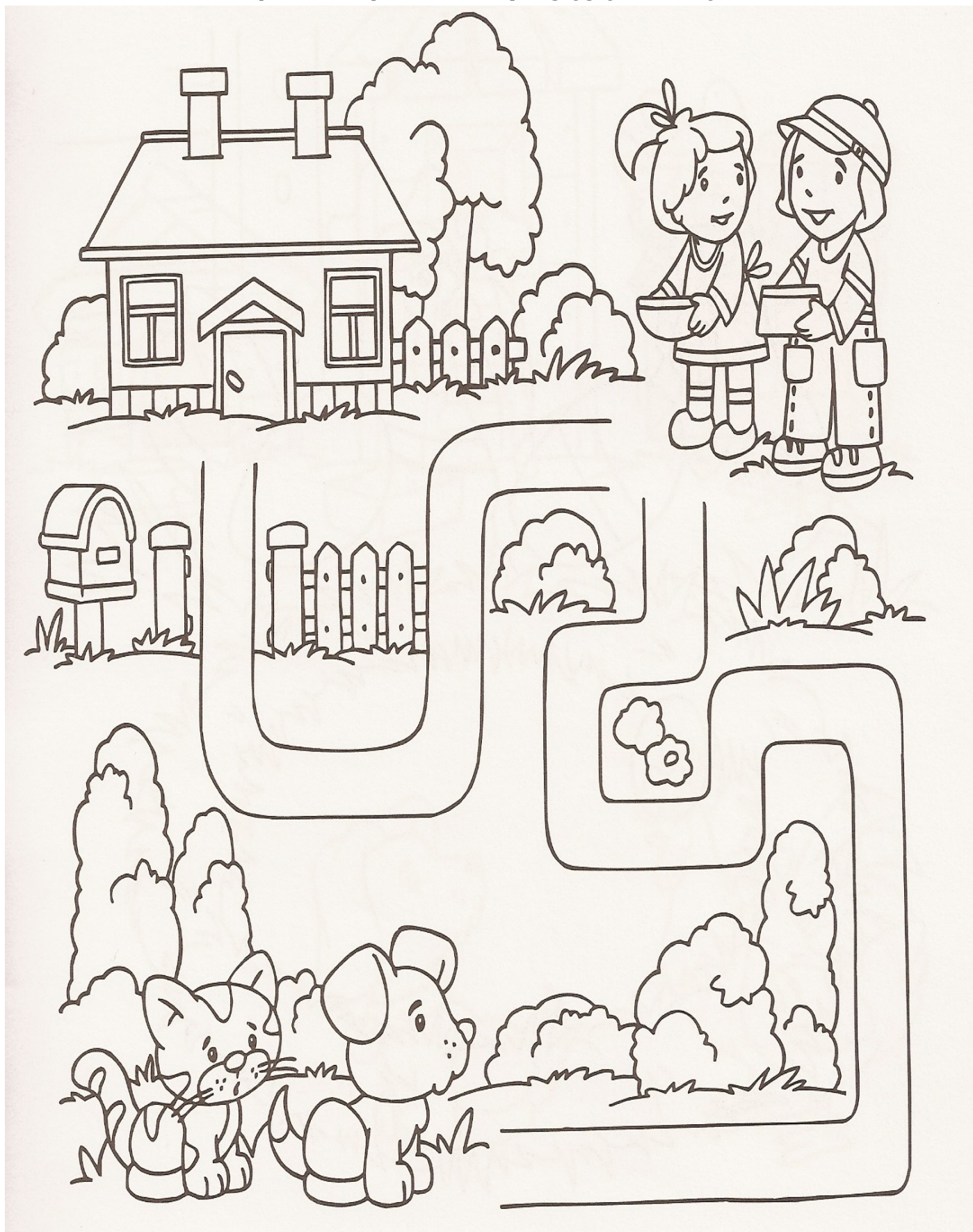
KĄCIK TĘGIEJ GŁÓWKI

Dokończ rysowanie szlaczków, tak aby na każdej pisance był taki sam.

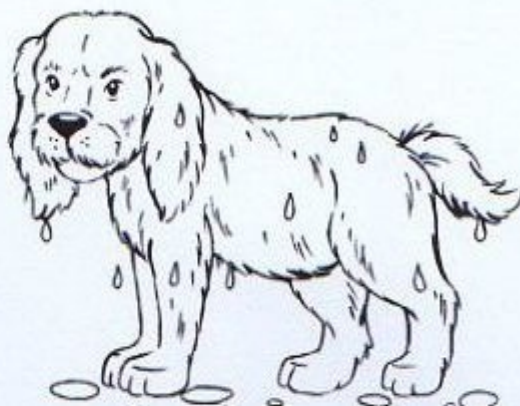
Źródło: Materiały dla czterolatka

Dzieci chcą nakarmić swoich , pomóż im drogę. Najpierw pokaż drogę palcem, potem narysuj ją kredką.

Źródło: Elementarz 3- latka.

Przyjrzyj się uważnie obrazkom, powiedz czym różnią się poszczególne pary. Pokoloruj wybrane rysunki.

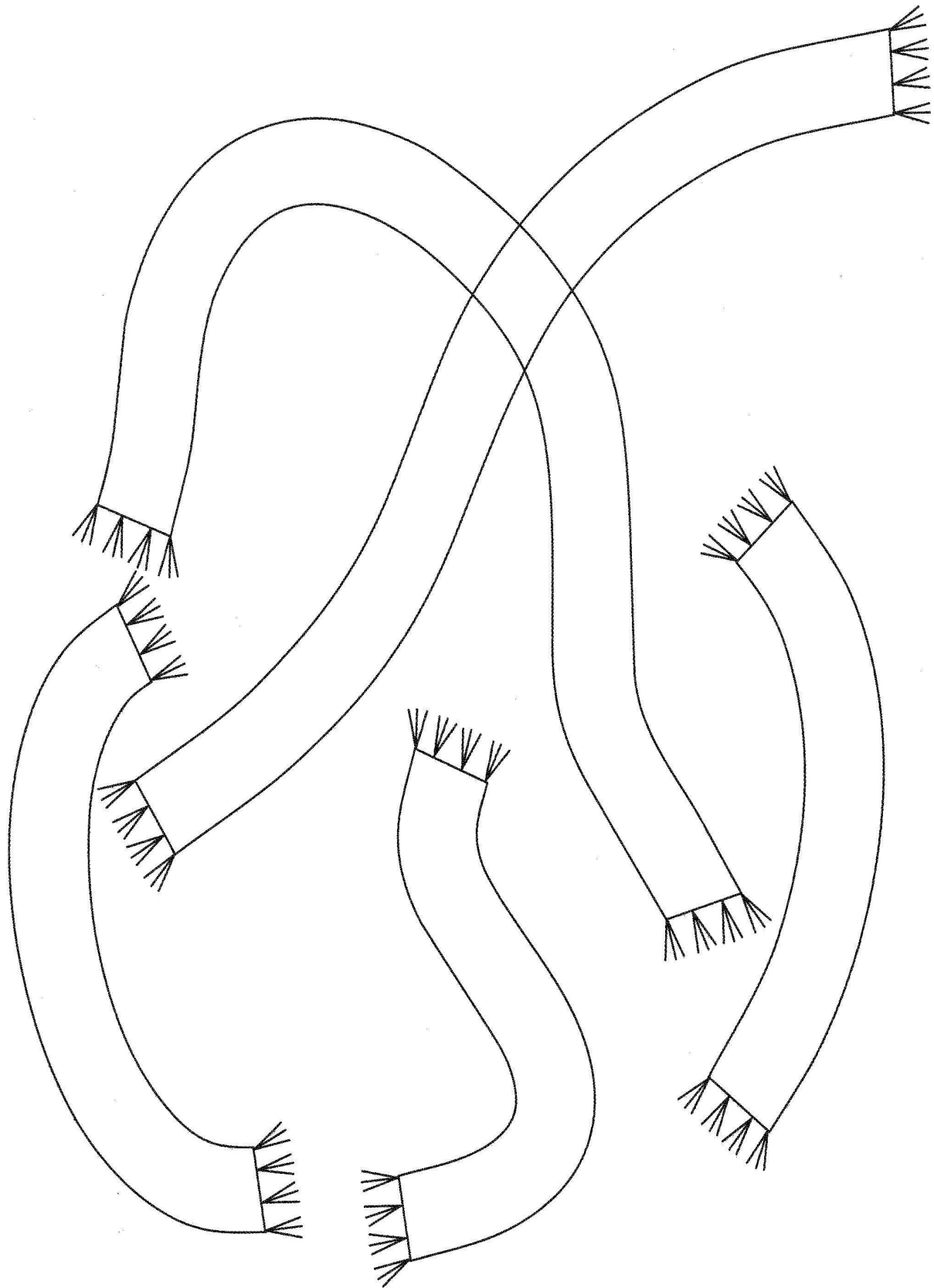

Źródło: Przedszkole czterolatka

**Czy dzieci ubrały się odpowiednio do pogody? Powiedz dlaczego.
Skreśl elementy, które nie pasują do pory roku na poszczególnych
obrazkach.**

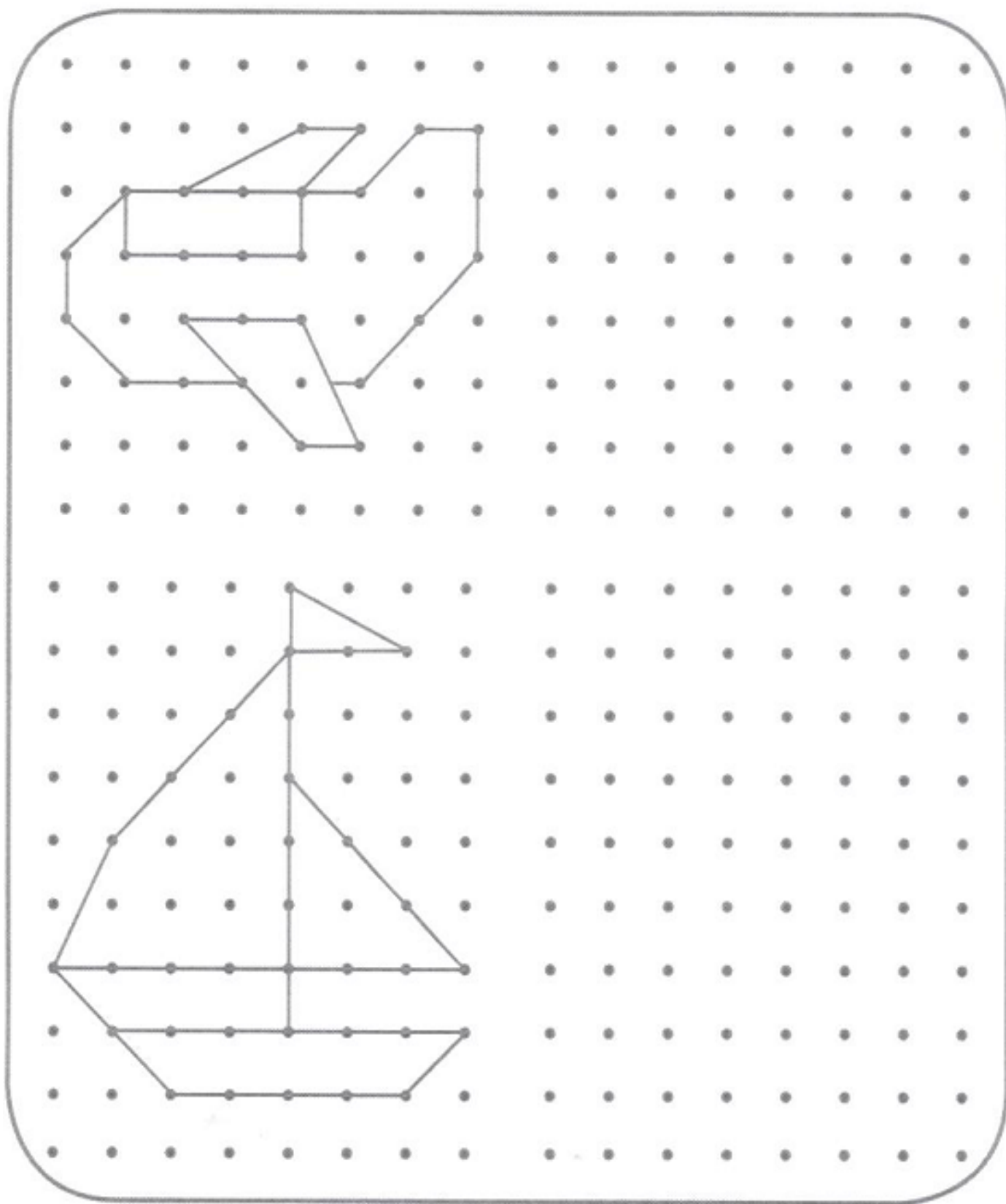

Wskaż długie i krótkie szaliki. Których jest więcej? Długie szaliki pokoloruj na czerwono, a krótkie na zielono.

Źródło: Pięciolatek się nie nudzi.

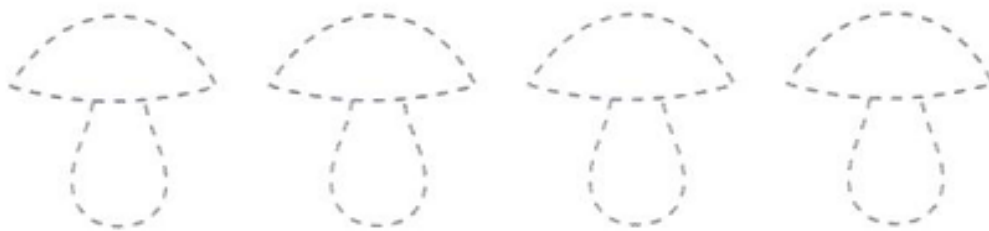
Przerysuj samolot i żaglówkę łącząc odpowiednie punkty.

Źródło: Pomyśl pięciolatku.

Narysuj linią ciągłą tyle elementów ile wskazuje liczba w ramce.

2

4

1

3

Źródło: Pomyśl pięciolatku.

W CYKLU: „Mamo, tato pobaw się ze mną”

Miłość tego dokona (Jamie C. Miller Krótkie lekcje życia. Gry i zabawy)

Pomoce: przezroczysta szklanka napełniona filiżanką wody, świeże jajko, ćwierć filiżanki soli, łyżka do zupy.

Dla młodszych dzieci narysuj buzię na jednej stronie jajka (można to zrobić też dla starszych). Ostrożnie włóż jajko do szklanki z wodą i obserwuj, jak się zanurza. Powiedz dzieciom, że jajko reprezentuje kogoś, komu otoczenie poskapiło akceptacji i miłości. Zanurzanie się w wodzie opowiada takiej sytuacji, w której ktoś jest ośmieszany lub wyśmiewany, czuje się wtedy poniżony, smutny, niepotrzebny. Wyciągnij jajko z wody i połóż z boku. Do wody po łyżce dodawaj sól. Wrzucając każdą porcję, wyjaśnij, że sól reprezentuje różne sposoby, którymi można sprawić, by ktoś poczuł się kochany i akceptowany. Próbuj użyć

przykładów z życia dziecka, takich jak np. propozycja poczęstowania kanapką nowej koleżanki, przyniesienie ciastek sąsiadom, udzielenie pomocy komuś, kto spadł z rowem, pożyczenie ulubionej zabawki koledze itd. Gdy wysypiesz już całą sól, znowu włóż jajko i pokaż, jak jest teraz „podparte” i „podtrzymane” miłością, zachętą, akceptacją innych. Pokaz można poświęcić okazywaniu miłości i wsparcia w rodzinie, szkole, wspólnocie religijnej czy organizacji społecznej.

Pogodnych, wesołych i radosnych
Świąt Wielkiej Nocy
napełnionych radością
i pokojem, spędzonych w słonecznej
wiosennej atmosferze

Wszystkim Wychowankom i Rodzicom
życzą

Dyrektor, Grono Pedagogiczne oraz Pracownicy
Samorządowego Przedszkola nr 177
w Krakowie

